

04.05.2018, шаҳри Душанбе

Мухтарам Муовини Дабири кулли Созмони Милали Муттаҳид!
Мухтарам Дабири кулли Созмони амният ва ҳамкорӣ дар Аврупо!
Мухтарам роҳбарони ҳайатҳо!
Хонумҳо ва ҷанобон!

Дар огоз ҳамаи шумо ва ҳаёти ҳамроҳатонро ба диёри бостонии Тоҷикистон
ҳайрамакдам меғоям.

Ҷорабиниҳои имрӯза ба яке аз масъалаҳои доғи рӯз — муқовимат бо терроризм ва
ифротгароӣ бахшида мешавад.

Итминон дорам, ки ҳамоиши имрӯза барои муҳокимаи ҳамҷонибаи масоили марбут ба
мубориза алайҳи ин вабои аср ва таҳияву татбиқи иқдоми тавсияҳои муштарак
ҳамоҳангшуда дар ин самт мусоидат хоҳад кард.

Мусаллам аст, ки таъмин намудани сулҳу субот ва амнияти пайдори кишварҳо аз ҷумлаи
вазифаҳои калидӣ ва шартҳои муҳимтарини роҳандозиву пешбурди равандро созида ба
хотири рушди устувор дар сатҳи байналмилалӣ ва минтақавӣ ба ҳисоб меравад.

Имрӯзҳо дар ғушаҳои гуногуни сайёра миллионҳо нафар одамон гирифтори ҳавфу
таҳдид ва оташи ҷангу низоъҳо гардидаанд ва зухуроти терроризму ифротгароӣ ба
хатари бегонаҷӯи ҷаҳонӣ табдил ёфта, оқибатҳои ғоҷабзонаро дарозмуддати ҷамъиятиву
сиёсӣ ва маънавиро ба бор меорад.

Дар зарфи солҳои охир зиёда аз 100 мамлакати дунё ҳадафи амалҳои ҳаробкоронаи
террористон қарор гирифта, бар асари ҳамлаҳои террористӣ садҳо ҳазор нафар аҳолии
осоишта ба ҳалокат расидаанд ва миллионҳо нафар макону манзили зисташонро тарк
кардаанд.

Зарари ба иктисодиёти кишварҳо расонидашуда садҳо миллиард долларро ташкил медихад.

Танҳо дар каламрави Афғонистон соли гузашта бар асари ҷангу амалҳои террористӣ беш аз 10 ҳазор нафар аҳолии осоишта зарар дида, тақрибан 4 ҳазор нафар қурбон шудаанд.

Сию ду фоизи қурбониён ва 53 фоизи маҷруҳонро занону кӯдакон ташкил додаанд.

Пӯшида нест, ки дар чунин вазъият кишварҳои дунё дар танҳои наметавонанд дар муқовимат бо ҳавфу таҳдидҳои афзояндаи амниятӣ осоиш комёб гарданд ва сулҳу суботро таъмин намоянд.

Аз ин лиҳоз, бо дарназардошти воқеияти мавҷуда, мо дар сатҳи минтақа ва ҷаҳон пурзӯр қардани ҳамкориву шарикиро барои таъмини суботи амнияти фарогир тавассути андешидани иқдомҳои муштарак дар ҷодаи мубориза бо терроризму ифротгарӣ ва аз байн бурдани омилҳои дастгирии сиёсӣ, низомӣ ва молиявӣ онҳо ҳамчун самти амалии раҳӣ аз ин вартаи хатарнок муҳим арзёбӣ мекунем.

Дар ин раванд, ба андешаи мо, воқуниш ба таҳдидҳои рӯзафзуни терроризм ва ифротгарӣ бояд бо нақши калидӣ ва ҳамроҳангсозии Созмони Милали Муттаҳид ва ниҳодҳои дахлдори он фарогир ва амик гардонида шавад.

Стратегияи глобалии Созмони Милали Муттаҳид оид ба мубориза алайҳи терроризм ва конвенсияҳои зиддитеррористии он, катъномаҳои Шӯрои Амният ва Маҷмаи Умумӣ бояд асоси муборизаи муштарак бо терроризму ифротгароиро ташкил намоянд.

Мутаассифона, мо имрӯзҳо шӯҳиди он ҳастем, ки дар ҷаҳон раванди рақобатҳои стратегӣ шиддат гирифта, нишонаҳои дубора доман паҳн қардани “ҷанги сард” возеҳ мушоҳида мешаванд.

Чунин воқеият талошҳои якҷояи ҷомеаи ҷаҳониро дар муқовимат бо ҳаҷару таҳдидҳои глобалӣ дучанд қоста ғардонид, ба усулу асосҳои бунёдии тартибу низоми ҷаҳонӣ таъсири манфӣ мерасонад.

Дар иртибот ба ин, таъкид карданиам, ки Тоҷикистон дар арсаи мубориза бар зидди терроризму ифротгарӣ, тундгарӣ ва дигар ҳаҷару таҳдидҳои замони муосир, аз қабилӣ ғардиши ғайриқонунии маводи муҳаддир ва силоҳ, ҷинояткорӣҳои муташаккили фаромиллӣ ва киберҷиноятҳо шарикӣ табиӣ ҳамаи давлатҳои дунё ва созмонҳои байналмилалӣ мунтақавӣ мебошад.

Дар шароити мураккабу ғуртазодӣ имрӯза мо бояд ҳамкорӣ қунем, на рақобату бартарӣқӯӣ.

Барои ноил ғаштан ба натиҷаҳои дилхоҳ дар муқовимат бо зухуроти ҳаҷарзои замони муосир бояд бар пояи ҳусни эътимод ҳамдастиву ҳамохангиҳои зичи ҳадамоту ниҳодҳои амниятии кишварҳо ва мақомоти ҳифзи ҳуқуқ ба роҳ монда шавад.

Ба ин манзур кишвари мо ҳамчун узви фаъоли Созмони Милалӣ Муттаҳид ҷихати муборизаи самарбахшӣ муштарак бар зидди ҳаҷару таҳдидҳои замони муосир пайваста талош қарда, фаъолияти созандаро дар ин самт минбаъд низ ғустариш хоҳад бахшид.

Тақвияти ҳамкорӣҳои ғустурда бо шарикони байналмилалӣро мо яке аз омилҳои муҳимми татбиқи ҳадафҳои медонем, ки дар Стратегияи миллии мо оид ба мубориза бо терроризм ва ифротгарӣ барои солҳои 2016-2020 ва нақшаи амали он бо 12 ҷанбаи мавзӯӣ дарҷ ғардидаанд.

Дар ин рост, Тоҷикистон имрӯз ҳамкорӣҳои ҳадафмандонаро бо шарикони худ дар ҷаҳорҷӯии созмонҳои мунтақавӣ, ба мисли Иттиҳоди Давлатҳои Мустанкил, Созмони Аҳдномаи амнияти дастаҷамъӣ ва Созмони ҳамкорӣи Шанхай роҳандозӣ намудааст.

Мо чихати татбики ҳадафҳои ин ниҳодҳо дар ҷодаи таъмини суботу амният минбаъд низ талош хоҳем кард.

Вобаста ба ин, қобили таъкид аст, ки тайи солҳои охир муносибатҳои байни кишварҳои Осиёи Марказӣ, дар маҷмӯъ, ҳислати рушду тавсеаи навро қасб кардаанд.

Ин, дар наҷати худ, имкон фароҳам овард, ки кишварҳои минтақа ҳамкориву ҳамохангиҳои самарабахшро дар соҳаи амниятӣ дар сатҳи сифатан наҷ ба роҳ монанд.

Тоҷикистон аз ҷунин раванди рушди робитаҳои миёни кишварҳои Осиёи Марказӣ истиқбол менамояд ва омодагии ҳешро ҷихати таҳкиму тавсеаи ҳамкорихояш дар ин самт бо тамоми кишварҳои ҳамҷавор ибраз медорад.

Бояд тазаққур дод, ки баргузор гардидани конфронси имрӯза дар ҳамкорӣ бо Созмони Милали Муттаҳид, Созмони амният ва ҳамкорӣ дар Аврупо, Иттиҳоди Аврупо ва шарикони дигар худ баёнғари омодагии Тоҷикистон барои ҳамкорӣ дар самти мубориза ва пешғирӣ аз таҳдиду ҳатарҳои амниятӣ дар ҳама сатҳу зинаҳо ба шумор меравад.

Ҳозирини ғиромӣ!

Ҷумҳурии Тоҷикистон аввали солҳои 90-уми асри XX – ҳанӯз дар огози бунёди давлати соҳибхитӣҳои худ ҳадафи амалҳои таҳрибқоронаи террористону ифротғароён бо дастғирини ҳоҷағони ҳоричини онҳо қарор ғирифт.

Дар он айём ниҳодҳои терроризми байналмилалӣ ва ифротғароён кишвари моро ба сахнаи озмоиши қудрати марғбори худ ва ҳадафи гаразҳои зиддинсонӣ табдил дода буданд.

Он замон Тоҷикистон ба ҳамаи он ҳодисаҳои фочиаборе, ки имрӯзҳо дар Ироқу Сурия, Яману Афғонистон мушоҳида мешаванд, рӯ ба рӯ шуда буд.

Хадафу нақшаҳои пасипардагиву гаразноки саркардаҳои аслии он амалҳои харобиовар ва хочагону сарпарастони онҳо, ки аз гоҳҳои ифротгарой ва террористӣ сарчашма мегирифтанд, бо роҳи зӯрӣ ва қатлу қуштор ба сари мардум таҳмил қардани фарҳанги бегонаву тафаккури асримиёнагӣ ва дар Тоҷикистон таъсис додани давлати исломӣ буд.

Дар натиҷаи бесарусомониҳо ва ҷанги шаҳрвандии таҳмиلى садҳо ҳазор нафар шаҳрвандони мо қушта шуда, беш аз як миллион нафар мардуми озоишта беҳонумону фирорӣ гардиданд.

Бо вучуди ин, мо дар асоси имконоти тамаддун ва фарҳанги қадимаи ҳеш тавонистем, ки муқолаҳои васеъро ба роҳ монда, сулҳу субот ва ваҳдати миллиро таъмин кунем.

Фидокориву мардонагии ҳалқи тоҷик дар ҳимояи марзу бум ва арзишҳои фарҳангу тамаддуни қадимаи ҳеш, иродаи қавии мардуми мо ба сулҳу субот ва созандагиву бунёдкорӣ боис гардид, ки пеши роҳи амалҳои террористону ифротгароёни дохиливу хориҷӣ дар кишвари тозаистиклоли мо гирифта шавад.

Бо тақя ба таҷрибаи сулҳофарии ҳуд мо баробари муборизаи беамон бар зидди терроризму ифротгарой тарзу усули ҳалли озоиштаи муноқишаву низоъҳои ҷамони муосирро дар ҷаҳорҷӯии меъёрҳои аз ҷониби ҷомеаи байналмилалӣ эътирофгардида қотеона ҷонибдорӣ мекунем.

Дӯстони гиромӣ!

Таърих ва таҷрибаи талҳи бисёр кишварҳои олам, аз ҷумла Тоҷикистон гувоҳ аст, ки дар мубориза бо қувваҳои бадҳоҳи ҷаҳонӣ ва таҳдидҳои глобалӣ танҳо бо роҳи ҳамкорӣ ва фаъолияти муштарак метавон пирӯз гардид.

Вале боиси таассуф аст, ки то ба ҳол аз ҷониби ҷомеаи ҷаҳонӣ мавқеъгирии ягона нисбат ба мафҳумҳои терроризм ва экстремизм ба назар намерасад.

Ба акидаи мо, муборизаи самарабахш алайхи терроризму ифротгарой ва тундгароии хушунатангез ба ҳеҷ вачҳ сиёсати “меъёрҳои дугона”-ро наменпазирада.

Баръақс, чуни мавқеъгирӣ боиси тавсеаи ҷугрофияи ҳатари таҳдидҳои ҳатарбори мазкур дар шакли усулҳои пешгӯинашаванда ва боз ҳам дахшатнок мегардад.

Зеро терроризму ифротгарой на сарҳадро ғайроф мекунаду на давлатро.

Ҳамин аст, ки имрӯзҳо гурӯҳҳои террористиву ифротӣ бо созмонҳои диниву миллатгарои тундрав ва дигар ниҳодҳои ҷиноятӣ ба ҳам омада, дар манотиқи гуногуни ҷаҳон хушунату зӯроварӣ, хунрезиву низоъҳои диниву мазҳабӣ, наҷоди ва ҳатто бархӯрди тамаддунҳоро барангехтаанд.

Дар ин замина он ҳам боиси ниғарони амик аст, ки террористон ва ифротгароён бо сӯиистифода аз номи поки дини ислом ба пахншавии афкори исломсизӣ ва бадбинии мусулмонон мусоидат менамоянд.

Ба ин тариқ бадном кардани дини мубини ислом, ки имрӯз пайравонаш зиёда аз якуним миллиард аҳолии кураи заминро ташиқ медиҳанду дар рушди ҷаҳони мутамаддин саҳми арзанда доранд, метавонад оқибатҳои ҳатарзоро ба бор орад.

Зимнан, барои гирифтани пеши роҳи исломсизӣ моро зарур аст, ки фазаи ғайримод, таҳаммулгарой ва ҳамдигарфаҳмиро миёни ҷомеа ва тамаддунҳо тавсеа баҳшем, ки ин, дар навбати худ, имкониятҳои моро дар муқовимат бар зидди ҳатари таҳдидҳои муосир бештар месозад.

Дар ин робита, ман борҳо таъкид намудаам ва ҳоло бори дигар иброз менамоям, ки террористу ифротгаро ватану миллат ва дину мазҳаб надорад.

Террорист — террорист аст ва ӯ ҳеҷ гоҳ “худӣ” ё “бегона” ва ё “тахаммулгарову” “тундгаро” буда наметавонад.

Хусусияти глобалии хатари терроризм ва ифротгарой чиддан тақозо менамояд, ки нисбат ба ин ду мафҳум мавқеъ ва меъёрҳои ягонаву умумӣ таҳия ва қабул карда шаванд.

Ҳозирини мухтарам!

Имрӯзҳо бар асари ноамниҳо дар нуктаҳои гуногуни олам таҳдидҳои амниятӣ ба минтақаи мо низ рӯ ба афзоиш мебошанд.

Кишвари мо, бинобар мавқеи ҷуғрофии худ, дар марзи аввали муқовимат бо таҳдиду хатарҳои муосир қарор дорад.

Ба ҳама маълум аст, ки таъмини сулҳу субот дар Осиёи Марказӣ бо вазъи амниятӣ дар Афғонистон робитаи нугаастаи дорад.

Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки бо Афғонистон сарҳади тӯлонӣ (зиёда аз 1400 километр) дорад, нисбат ба вазъияти кунунӣ дар ин кишвари дӯсту ҳамсоя, аз ҷумла дар минтақаҳои шимоли он бетафовут буда наметавонад.

Мо ҳанӯз дар солҳои навадуми асри гузашта бо истифода аз минбари созмонҳои байналмилалӣ минтақавӣ, аз ҷумла Созмони Милли Муттаҳид, зарурати ҳалли бетаъҳири мушкилоти кишвари ҳамсоямон — Афғонистонро батақрор таъкид мекардем.

Мутаассифона, дар суҳбатҳои ҳосса баъзе сиёсатмадорони сатҳи баланд мегуфтанд, ки ин мушкилоти шумо ва минтақа аст, на мушкилоти мо.

Илова бар ин, чунин мешумориданд, ки сабабҳои пайдо шудани ин мушкилот рақобатҳои носолими қавмиву этникӣ дар минтақа аст.

Лекин вақт нишон дод, ки ҳама он хушдорҳои мо воқеӣ будаанд ва натиҷаи беэътиноии сиёсӣ, ки мушкилоти онвақта имрӯз ба ҳатари таҳдидҳои глобалӣ табдил ёфтанд.

Танҳо баъди амалҳои террористии даҳшатовари 11 сентябри соли 2001 дар Нью-Йорк кишварҳои олам ҷиддияти масъаларо дарк намуда, таваччуҳи худро ба он равона намуданд.

Аммо ин падидаи номатлуб, аллакай, ҳислати ҷаҳонӣ касб намуда, пеши роҳи онро гирифтани ҳеле мушкил шуд.

Далели ин гуфтаҳо он аст, ки агар солҳои қаблӣ дар Афғонистон дар қатори ҷангҷӯёни ҳаракати “Толибон” намоёндагонӣ ҳамагӣ 15 кишвар мушоҳида мешуданд, ҳоло дар сафҳои созмони ба ном “Давлати исломӣ” ва дигар гурӯҳҳои террористӣ ҷангидани шаҳрвандони зиёда аз 100 давлат таъйид шудааст.

Аз рӯи маълумоти дастрас шумораи ҷангҷӯёни гурӯҳҳои террористӣ, ки дар Ироқу Сурия ҷойгир буданд, то 100 ҳазор нафар мерасид.

Дар натиҷаи амалиётҳои зиддитеррористӣ як қисми онҳо нобуд карда шуданд.

Дар ин робита, суоле ба миён меояд, ки боқимондаи онҳо ҳоло дар қучо қарор доранд? Ва бо қадом кишвару созмонҳо робита доранд?

Боиси нигаронист, ки як қисми онҳо аллакай ба кишварҳои худ баргаштаанд ё ин ки дар роҳи бозгашт ба ватанашон қарор доранд ва метавонанд ба кишварҳои худ ҳатар эҷод

кунанд.

Мо аллакай хоҳиди он будем, ки ҳатто гурӯҳҳои хурди террористӣ тавонистанд дар як қатор кишварҳои аврупоӣ даст ба амалҳои террористӣ зада, сабабгори ҳалокати одамон ва нооромии вазъ шаванд.

Мавриди таъкид аст, ки баъди амалиётҳои зиддитеррористӣ дар Сурия ва Ироқ аъзои гурӯҳҳои алоҳидаи экстремистиву террористӣ ба давлати Афғонистон омада, қаламрави онро ба майдони ҳарбу зарби терроризми байналмилалӣ табдил додаанд.

Вусъатёбии фаъолияти ҷунин гурӯҳҳои террористиву тундгаро, аз қабилҳои созмони ба ном “Давлати исломӣ”, “Ал-Қоида”, “Толибон” ва монанди инҳо илова ба гардиши ғайриқонунии маводи муҳаддир дар ин кишвар, аз ҷумла дар минтақаҳои бо Тоҷикистон ҳаммарзи он боиси нигаронии амики мо гардидааст.

Тоҷикистон саъю талошҳои ҷомеаи ҷаҳониرو ҷиҳати ҳалли ҷисли фароғири қазияи Афғонистон ҷонибдорӣ менамояд.

Мо расонидани кумакҳои саривақтиро ба мардуми Афғонистон, бахусус, дар давраи даҳсолаи гузариш дар Афғонистон (солҳои 2015-2024) дар ҷаҳорҷӯии ҳама гуна муқоламаву ҳамоишҳои мавҷуда амри муҳим меҳисобем.

Мо ҷунин мешуморем, ки кумак ба рушди иқтисодиву иҷтимоии Афғонистон яке аз роҳҳои самарабахши истиқрори сулҳу субот дар ин кишвар мебошад.

Аз ин рӯ, аз ҷомеаи ҷаҳонӣ даъват ба амал меорем, ки ҷиҳати дастгирии Афғонистон дар ин раванд ва бо ҳамин роҳ беҳтар намудани вазъи амниятии ин кишвар кумакҳои амалии ҳудро афзоиш диҳад.

Дар ин иртибот, бори дигар таъкид месозам, ки пирӯзӣ бар терроризму ифротгарӣ

танҳо бо роҳи низомӣ ғайриимкон мебошад.

Дар ин раванд дар мадди назари доимӣ нигоҳ доштани ҷанбаҳои иҷтимоии афзоиши ин зухурот зарур доништа мешавад.

Ҷаҷро камбизоатӣ, бекорӣ, сатҳи пасти саводноқӣ ва ҳифзи иҷтимоии аҳоли аз ҷумлаи омилҳое мебошанд, ки одамонро водор менамоянд, то дар ҷустуҷӯи адолати иҷтимоӣ ба ғояҳои зӯроварӣ рӯ оранд.

Зимнан, тақозои замон аст, ки давлатҳои пешрафта ба кишварҳои ниёзманд доир ба расонидани кумаки зарурии иқтисодиву молиявӣ ва технологӣ дар доираи барномаҳои иқтисодиву иҷтимоӣ низ таваҷҷуҳи бештар зоҳир намоянд.

Меҳмонони ғиромӣ!

Яке аз омилҳои ғустариш ёфтани ифротгарой ва терроризм ин аз ҷониби ташкилотҳои террористӣ васеъ истифода ғардидани технологияҳои муосири иттилоотӣ, баҳусус, шабакаи интернет бо мақсади пешбурди ташвиқоти экстремистӣ, ба сафҳои худ ҷалб намудани аъзои нав, омода ва роҳбарӣ намудан ба амалҳои ҳаробкоронаи онҳо маҳсуб меёбад.

Аз ин лиҳоз, тақвияти ҳамкорихои байналмилалӣ ва минтақавӣ, аз ҷумла мубодилаи иттилоот дар бораи тарзу усулҳои муассири пайғирӣ намудани ҷунин сомонаҳо, аз шабакаи интернет ҳориҷ намудани онҳо ва расонидани кумаки байниҳамдигарӣ дар ин самт шартҳои муҳимми қомеъӣ дар мубориза бо кибертерроризм мебошад.

Ғардиши ғайриқонунии маводи муҳаддир, ки яке аз сарҷашмаҳои асосии маблағгузори терроризму ифротгарой маҳсуб меёбад, аз ҷумлаи мушқилоти умдаи ҷаҳонӣ ба шумор меравад.

Мубориза алайҳи он аз ҷониби ҷомеаи байналмилалӣ андешидани ҷораҳои бетаъхир ва роҳандозии тадбирҳои муштаракро бо истифода аз тамоми роҳу воситаҳо талаб менамояд.

Тақвияти ҳамроҳӣ ва расонидани кумак ба кишварҳое, ки дар сари роҳи маводи муҳаддир қарор доранд, амри зарурӣ ва тақозои замон аст.

Тоҷикистон бо дарки амики ин ҳатари глобалӣ тайи солҳои тӯлонӣ тамоми кӯшиши ҳудро ба мубориза алайҳи гардиши ғайриқонунии маводи муҳаддир равона мекунад.

Дар давраи пас аз соли 1994 то имрӯз аз тарафи мақомоти ҳифзи ҳуқуқ ва сохторҳои низомии кишвар беш аз 120 тонна маводи нашъаовар мусодира гардидааст.

Ҷумҳурии Тоҷикистон Стратегияи миллии мубориза бар зидди гардиши ғайриқонунии маводи муҳаддирро таҳия ва қабул намудааст, ки хусусияти пешгирикунанда дошта, барномаи амал ва самтҳои ҳамкории дар заминаи муносиботи дӯҷониба, минтақавӣ ва бисёрҷониба дар бар мегирад.

Стратегияи мазкур, бо дарназардошти ҳамбастагии зичи гардиши ғайриқонунии маводи муҳаддир бо терроризму ифротгарӣ ва тундгарӣ, дар айни замон ба бартараф намудани омилҳои ин зуҳурот дар ҷомеа равона шудааст.

Мухтарам роҳбарони ҳайатиҳои иштирокдори конфронс!

Ҳозирини гиромӣ!

Дар фарҷоми андешаҳои ҳеш меҳроҳам бори дигар таърифи шуморо ба Тоҷикистон ҳайрамақдам гуфта, идомаи бобарори барномаи қориатонро орзу намоям.

Ба ширкаткунандагони ҷамъиши имрӯза дар муҳокимарониҳо ва баррасии мавзӯҳои мавриди назар муваффақият мебоҳам.

Итминон дорам, ки натиҷаҳои конфронси имрӯзаи мо ҷиҳати вусъати тоза бахшидан ба ҳамкориро дар самти муборизаи муштарак бо терроризму ифротгарой ва расидан ба ҷаҳони озод аз ин зухуроти хатарноки аср мусоидат хоҳанд кард.

Аз таваҷҷуҳатон сипосгузорам.